741/06

Den 13. februar 2006 blev i sag nr. 66.659:

xxxxxxxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Af vedlagte skadeanmeldelse fremgår bl.a.:

> "E. og nogle veninder havde sat nogle 'bomme' op i haven, som de skulle springe over. Dagen efter begyndte E. at gå underligt og klage over smerter i venstre hofte. I starten troede vi, at det var vokseværk, men da smerterne og den underlige gang fortsatte, blev hun sendt til lægen, som i første omgang mente at hoften var forstuvet. Da der ikke var tegn på bedring efter ca. 14 dage var hun igen ved lægen, som denne gang henviste hende til kir. amb. Vi var så på kir. amb. d. 26.9. hvor røntgenbill. viste, at noget af hendes hoftehoved er smuldret. Siden har hun brugt krykker og kørestol, mens vi har været til undersøgelse på ortopæd.kir.amb. d. 9.10., MR-scanning d. 16.10. og ortopæd.kir.amb. d. 23.10. Siden har vi modtaget brev fra overlæge B.M.M."

Selskabet har afvist at yde erstatning dels under henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et dækningsberettigende ulykkestilfælde i forhold til de gældende forsik-

ringsbetingelser, dels under henvisning til, at klageren havde en forudbestående lidelse, der har udløst gener fra hoften.

Klagerens advokat påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at det anmeldte ulykkestilfælde er dækningsberettigende.

Selskabet har ved skrivelse af 2/7 2005 til nævnet anført:

"**Fremstilling**

Vi har modtaget anmeldelsen (bilag …) den 28. november 2002. Efterfølgende er der indhentet journaloplysninger (bilag …) fra Ortopædkirurgisk Hospital Å. Det fremgår her, at E. har fået diagnosticeret Legg-Calve-Perthes i venstre hofte. Da dette er en hoftelidelse, der rammer børn, afvises anmeldelsen. Samtidig gør vi gældende, at der ikke er beskrevet et ulykkestilfælde, således som det foreskrives i forsikringsbetingelserne (bilag …).

I flere omgange er der senere indhentet lægelige oplysninger, herunder speciallægeerklæring fra professor I.H. Der er ingen af disse oplysninger, der ændrer ved den tidligere stillede diagnose, og vi fastholder, at der er tale om sygdom og ikke et ulykkestilfælde.

Den 23. oktober 2003 modtager vi en henvendelse fra advokat M.B. og vi sender sagens akter. Advokatens efterfølgende henvendelse medfører, at vi indhenter røntgenbillederne fra Å. Kommunehospital og sender sagen til S.B.C., Rigshospitalet, for en ekspertudtalelse.

S.B.C. konkluderer (bilag …), at E. fik sine første symptomer fra sin Calvé-Perthes i forbindelse med de bomme hun sprang over i skoleferien 2002.

Begrundelse

I.H. konkluderer i sin erklæring, at det ikke med sikkerhed kan fastslås, om der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og osteonekrosen. Han slår fast, at alt taler

for at der er tale om osteonekrose (Calvé-Perthes sygdom), men at det er sjældent hos næsten 13-årige.

S.B.C. taler ligeledes for, at alt peger på Calvé-Perthes sygdom og at spændvidden er fra 2-13 år. Dette dokumenterer han blandt andet med referencer til 2 amerikanske studier, som begge tale om et spænd op til 13 år. E. er 12 år, da de første symptomer debuterer.

På det foreliggende kan det derfor ikke fastholdes, at diagnosen Calvé-Perthe ikke skulle holde, blot fordi E. ligger i yderområdet aldersmæssigt til at få stillet diagnosen. Alt taler for, at der er tale om Calvé-Perthes sygdom og derfor en forudbestående sygdom i forhold til hændelsen sommeren 2002.

Desuden skal vi fastholde, at der ikke er tale om et ulykkestilfælde. Der er ikke beskrevet et konkret hændelsesforløb, der tyder på, at der skulle have været tale om et ulykkestilfælde. Som forløbet er beskrevet, er der ikke noget, der afviger fra den handling, E. havde tænkt sig at udføre.

Advokatens efterfølgende besigtigelse af haven, med en vurdering af plænen som ujævn og lumsk, ændrer ikke ved vor opfattelse af, at der ikke er tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Det forklare heller ikke, hvordan en normal og harmløs påvirkning skulle kunne skade en rask hofte.

Konklusion

På baggrund af det samlede lægelige materiale, fastholder vi vor tidligere afgørelse, idet der er tale om forudbestående sygdom. Samtidig vil vi gøre gældende, at der ikke er dokumenteret et dækningsberettiget ulykkestilfælde, således som det beskrives i forsikringsbetingelser."

Hertil har klagernes advokat ved skrivelse af 2/8 2005 til nævnet anført:

"Alm. Brand gør gældende, at der ikke er tale om et ulykkestilfælde, idet det beskrevne forløb ikke afviser fra den handling, E. havde tænkt sig at udføre.

Dette er imidlertid ikke korrekt.

Som tidligere oplyst, er plænen knoldet og skovagtigt, hvor mos dækker det reelle hårde underlag. Det har således ikke været muligt for klager at forudberegne landingen.

Som det fremgår af bilag … havde E. straks dagen efter smerter i venstre hofte.

Med hensyn til spørgsmålet om sygdom eller ulykkestilfælde bemærkes, at I.H. ikke ses at konkludere, at det ikke med sikkerhed kan fastslås, om der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og osteonekrosen.

Tværtimod fremgår det af bilag …, at I.H. konkluderer, at det er meget lidt sandsynligt, at en pige i hendes alder får sygdommen Calvé-Legg-Perthe, og at der foreligger et relevant traume. Herefter konkluderer I.H, at der efter hans opfattelse er tale om en osteonekrose på traumatisk basis, og dermed ikke er sygdomstilfælde. Helt tilsvarende konkluderes i bilag …, at der ikke er tale om Calvé-Legg-Perthe men en posttraumatisk osteonekrose.

I den som bilag … fremlagte rapport fra I.H. oplyses, at Perthes sygdom vil være endog meget sjælden hos en næsten 13-årig pige. Lægens konklusion må altså tages som udtryk for, at der er overvejende sandsynligt, at der ikke er tale om et sygdomstilfælde, selvom dette ikke kan fastslås med fuldstændig sikkerhed.

Endvidere er skaden behandlet som en posttraumatisk osteonekrose, hvilket tillige fremgår af den som bilag … fremlagte udskrift fra Aa. Kommunehospital.

I den langt senere rapport af 23. februar 2005 udformet af S.B.C. gives der medhold i, at der aldersmæssigt er meget lille sandsynlighed for et sygdomstilfælde.

I I.H.'s rapport oplyses endvidere, at der er en rimelig sammenhæng mellem traumet og de udviklede symptomer.

Det må altså konkluderes, hvilket bekræftes af S.B.C., at det er meget lidt sandsynligt, at der er tale om et sygdomsbillede og dermed med overvejende sandsynlighed tale om et traume."

Hertil har selskabet bemærket, at klagerens advokat undlader at præcisere, hvori ulykkestilfældet består og nævner i den forbindelse, at det ikke på noget tidspunkt er oplyst, at klageren skulle være trådt i et hul eller lignende. Selskabet er endvidere uenig i advokatens udlægning af de lægelige akter.

Klagerens advokat er imidlertid ikke enig i selskabets udlægning af de lægelige akter og finder, at selskabet ikke kan finde støtte for sine synspunkter i disse. Klagerens advokat henviser desuden til, at det af skrivelse af 23/12 2004 fremgår, har klageren straks efter landing fik smerter i venstre hoft. Af nævnte skrivelse udfærdiget af advokaten fremgår bl.a.:

"Skadelidte legede sammen med et par andre piger ved at hoppe over forhindringer i form af tværbomme, som de selv indstillede i højden.

Hoppet foregik ved at løbe hen mod bommen og herefter hoppe over bommen.

E.S.D. var en af de piger, der kunne hoppe allerhøjest.

Hoppene gik fint, indtil hun foretog det allersidste og højeste hop, hvor hun fik smerter i venstre hofte straks efter landingen. Ved landingen var hun lige ved at falde, men holdt balancen.

Der er således ingen tvivl om, at hun slog sig i forbindelse med det sidste hop, og fortsatte med at have ondt herefter."

Heroverfor bemærker selskabet bl.a., at advokatens redegørelse for, hvorledes datteren fik smerter straks efter landingen, er i direkte modstrid med anmeldelsen.

Af vedlagte kontinuation fremgår bl.a.:

"09.10.02 BØRNESEKTOR

Henvist fra overlæge B. O. Sygehus, til vurdering og behandling af venstresidig hoftelidelse, som ligner Legg-Calvé-Perthes.

Startede primo juni måned 2002, hvor de på en ridebane selv brugte forhindringer til at hoppe over. Fik her ondt i venstre hofte. Gik med det en måneds tid, hvor det blev lidt bedre men ikke helt i orden.

…

Røntgen har vist osteonekrose af laterale søjle, samtidig foretaget MR-skanning på mistanke om løst fragme, men dette er afkræftet. Det drejer sig formentlig ikke om Calvé-Legg-Perthe men en posttraumatisk osteonekrose.

…

14.01.03 Supplerende notat

I forbindelse med udskrivelsen har vi brugt diagnosen Perthe's sygdom. Det må anføres, at Perthe's sygdom meget sjældent forekommer hos et barn, der er så gammel, som hun er. På den anden side kan voksne jo uden i øvrigt påviselig årsag få caput nekrose. Imidlertid har hun haft et ikke ubetydeligt traume i sommeren 2002, og mekanismen kan meget vel være den, at hun har blødning eller hævelse i hoften, og det er det, der så har medført osteonekrosen jf. betragtninger i journalen ved indlæggelsen."

Af vedlagte speciallægeerklæring udfærdiget af professor, overlæge dr. med. fremgår bl.a.:

"Der foreligger et veldefineret traume (uheld) efter hvilket symptomerne er opstået. Ingen hoftesymptomer tidligere. Der er således rimeligvis en causal sammenhæng mellem traumet og de udviklede symptomer. Spørgsmålet er, om hoften kan have været lidende, idet det forholdsvis moderate traume udløste symptomer. Børn kan få avaskulær nekrose uden kendt årsag, og det forekommer at det er mindre traumer, som udløser symptomer. Der går forholdsvis kort tid fra patientens skade til man kan

påvise osteonekrose, det vil således være reglen at der hengår mere end tre måneder fra eksempelvis et hoftebrud indtil man kan påvise osteonekrose på røntgenbilleder (det skal dog naturligvis erindres at efter et hoftebrud vil belastningen på hoften en rum tid efter være relativ minimal). På den anden side vil Perthe's sygdom (som man kalder osteonekrose hos børn) være endog meget sjælden hos en næsten 13-årig pige. Konklusionen hvad angår årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de anførte gener må blive, at dette ikke kan fastslås med fuldstændig sikkerhed.

Diagnose

Osteonecrosis post traumatica capitis femoris sin. (cirkulationsforstyrrelser i venstre lårbenshovede efter traume)."

Af vedlagte erklæring dateret den 23/2 2005 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi hedder det bl.a.:

"Godt 3 måneder senere, den 26.9.2002, henvist til Kirurgisk ambulatorium, O. Sygehus, hvor, ifølge beskrivelsen, hun allerede var i fragmenteringsstadiet.

Dette er efter min mening ekstremt tidligt, hvis skaden skulle være sket primo juni 2002. Det tager almindeligvis længere tid inden dette stadium nås efter den avaskulære episode.

Hvad angår alderen er det rigtigt, at hun var ret gammel, men spændvidden for Calvé-Perthes er fra 2 til 13 år og indenfor dette.

Ofte er det sådan med Calvé-Perthes, at de første symptomer kommer i forbindelse med et mindre traume, hvor patienten på grund af den subschondrale frakturlinie under brusken får sit første sammenbrud af selve den subchondrale knogle, og patienten går herefter over fra den potentielle Calvé-Perthes-lidelse til en egentlig Calvé-Perthes-lidelse. - Se … uddrag fra Tachdjian's bog Pediatric Orthopedics samt uddrag fra Operative Pediatric Orthopedics af Canale og Beaty.

Specielle forhold, at der således var tale om et meget lille traume og at der kun gik godt 3 måneder inden hun allerede var i fragmenteringsstadiet taler for, at hun fik sine første symptomer fra sin Calvé-Perthes i forbindelse med hændelsen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**11. Ulykkestilfælde**

11.1. Ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig udefrakommende indvirkning på legemet med en påviselige beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder det efter sin gennemgang af sagen ikke godtgjort, at klageren har været udsat for et ulykkestilfælde, således som dette er defineret i de gældende forsikringsbetingelser.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen